

סוּרְךָ לזה לפשות פלי ומכח זה נמשך אל יעקב ולכל מעטות
 על בית רבי ומכ"ז סוּרְךָ לסיח מלי היסוד דא"ה דאבא בסוד
 מ"ד חזי בלחא בסוד מ"ן ביסוד שלה. אך לא סוּרְךָ לביחא
 ב' לסמס הנ"ל ואמנם מנה"י אלו דא"ה כהאווה ז"ה בסוד ג'
 כליל בג' בסוד ו' [א] זעירא לבד אך סוד חזי ת"ס דא"ה
 שפלה למעלה ממנו נהאוו מודין אל חינוק הזה בסויתו במשי
 אמו וגשמה לאלו המוחין סיה אוחו חזי כיסוד דרשא פלחה
 (א) שגשאר כאן לויא. והנה כשנחפשט וילא ז"ה לחון ילא
 כלול מו"ק לבד ו' גדולה וסמסם שכבר ידעת כי נ"ה איה
 בסון ו' פרקין והנה אם נחשוב מה שגשאר מן א"ה אל ה"ה
 כנה הם ו' בח' א' חזי ת"ס ב' יסוד ד' פרקין דגלה סוד
 כרי הם ו' שממם נהאוו ו"ק לזעיר אנפין כי סב' פרקין
 פלאין דנ"ה אלו נשארז למעלה פ"ה דגלה בלחא ופ"ה דסוד
 בלחא ואלו הם שס חמיד לשולם ומכח זה נמשך החלב לחינוק
 גם אחר ללחו פסם. ובה תבין אך מוון החינוק מדר החלב כי
 נשמת ה"ה כה"ה דא"ה ומזד אופין ב"ם דאשחארו בלחא הם
 יוסר מעוליס וגמלא כי כשנמשך פסם החלב הוא ממכר
 גשמה ומשם הוא יזון וכבר בארנו כי נ"ה הם סוד דימין
 וסם דם וכשחפלין נכפין לחלב (ב) כי כן אירע דבר בלחא
 המעוברת כפי הסמס :

סניכן נקראו חולה והסנין כי ב' מסוג א' כי הם יורדים
 י"ה תריוכו בשיקולא עד סבורא כמכר באררז קל"א ואלו סב'
 חלות מהם יונקיס א"ה השפט כג"ל מסמרא ופי"ם כי א"ה
 אחלילו במולא ושישר א"ה הם עד סבורא של א"ה נמלאו
 אלו סב' חלות חפין עלייו וחבא פיקר ייקחו ממול סח'
 ואמא מן ס"ג ולפי שחל ח' עליון מן ס"ג לכן אבא חייק
 ממש הוא גדול מלחא אך בערך דתריוכו כחזא נפקי וגמסין
 בשיקולא עד סבורא לכן גם א"ה כחזא נפקי וכחזא שריין
 והנה בזה ידעת אך א"ה כחזא שריין ואך אבא גדלה מעלתו
 מלחא ורזי שדעב כי מול סח' הוא סוד א' (ס) שלוח י"ה
 ומול י"ג ורזי א' י"ה מוכר בחיקונים ש"ס ב' מיני א'
 והנה לזוים שמאלו סב' חלות הם יונקיס א"ה לכן א' שטרנו
 יו"י הוא בלחא וא' שטרנו יו"ד בלחא כי סד' היא נקבה
 [אזכיר החכמה] [אזכיר 23589]
 והנה פסם סיוח מול סח' טרם
 *צ"ח אבא הוא סיו"ת יו"י כי כרי הוא נחיה בשיקולא
 הפולין מולא לכן עד סבורא לכן בו נכללין כל
 יו"י ניםמרי' סיו"ת ואמא בסוד י"ג ח"ד (ו) שסם י"ב ועמו
 אה"ה לכן הוא יו"ד והכלל י"ג וס"ב שסם מפגלין בו הם
 יומעריא אה"ה . לורת ו' שבלחא איה א' וכבר
 בארנו כי כל ו' כפולה ו"ז

פרק ו

אחר שגברנו סוד סולרס א"ה חו"ן נבאר פתח סוד
 החלבסון אה א"ה כי כבר ידעת כי א"ה מחלבס
 פך א"ה והנה דע כי חיות וגשמה של א"ה הוא נמשכה
 (ג) מב' רישין כסר ומ"ם נגלגלחא ומחא כי הם משפיעין
 לבינה שמינינה נהאוו נגלגלחא א"ה מן הכתר ללחא ומחכמה
 ללחא. ואמנם סוד השפעה זו כבר ידעת כי הלא סוד דייקא
 דא"ה אינה מחלבסם כלל כי ארכה מהגרון עד סבורא דלכא
 ושם מחמיל ראש ז"ה נמלא כי מביעין שפרים אלו עד (ד)
 שפרות ד"ה ופל יום נמשך השפעה לראש ז"ה כמזכר באררז
 א"כ נמלא כיון ששיעור קומת א"ה הם מהגרון עד סבורא
 דלכא דא"ה ודיקא דא"ה נמשכה עד סבורא דיליה א"כ נמלא
 דהאי דיקא חפיה על א"ה כי אינו מחלבס בהם כניל נמלא
 חופף עליהם ואינון אחלילו ביה ו"ם הגרמו באררז דרפ"ס
 אסגרו ג' רישין פלאין וט' ובמלא תלין ואסכלילין ביה כי
 א"ה הם ב' רישין דאחלילו במולא והבן זה ולכן אינן יכולין
 לסודוון א"ה רק פ"י דעת פילאס שהוא מול ס"ג דייקא
 ובזכור מולא הוא כי כבר בארנו לך בפ' ג' ש"ה בר"מ כי י"ג
 פ"ד הם ג' שמות סיו"ת דיו"ן והנה ג' חיות הם י"ב אופיות
 והם סוד י"ב ח"ד ופיקון ס"ג הוא סולל כולם כי בו יש כל
 ג' סיו"ת (פסם ב') כג"ל שהם י"ב אופיות וס"ג הכוללת
 והנה ג' סיו"ת הם פ"ח גימטריא מולא או מול פלמו עם
 המלה והבן זה. והנה בזכר אמרו כי ב' ח"ד סח' וס"ג

כרי י"ב (ו). גם הדעתך בפנין חי עמודים שהוא סוד
 ו' שבלחא איה א' שגשם לזואים שגלוקת לב' בזה האופן
 א' וכן הוא פד"ז ממש והנה זה המל סולל אה אלט ס"ב
 ב' מלואים א' בערך חיותו עליון מהם חסו בסיחם בסוד ו'
 פלחה דואם א' והם גשפטים ממש סב' בערך סוסם כלולין
 בו וסוד מקבל מהם חסו בסוד ו' סתאכ דואם א' אך ב' בחי'
 אלו הם א' לפי האמת והנה הם פתח י"ג והנה י"ב אלו שבו
 נחלקים לב' שמות סיו"ת הם י"ב אופיות ומילוי שמה אלו
 הם כיו"ד"ן מספרם רי"ז ומול י"ג הוא א' שטרנו יו"ד
 וסוד ג"כ על סוד כג"ל רק שלפי שמילואה הוא בחי' ד' לכן
 שמתיו הם ג' אה"ה (ח) והם י"ב אופיות ומלואם הוא ג"כ
 פ"ד כג"ל במילוי יו"ן נמלא אך מול סח' מחלבס במול ס"ג
 בסוד סיו"ת אה"ה לכן הוא פד"ז בלחא אשר הם יונקיס
 מאלו סיו"ת בלחא אה"ה בלחא והבן כל זה ולכן פ"י ב'
 חלות אלו נכללין א"ה ומזווגים פל ידו. ואמנם מה שא"ה
 הם מלבישין גוף א"ה הוא בינה ותג"ת דא"ה והבינה נעשה
 כתר לשניסין ובבחי' זו אנו קורין הבינה כתר אך סג"ת נעשה
 גוף לשניסין (ט) לך ימין ללחא ולך שמאל ללחא. ואמנם
 כבר ידעת כי ח"ג הם ב' דרועין שהם ו' פרקין כמכר פ יחי
 דרס"ב חמיד חסד חסדים גבורה נבוחת והנה מאלו סב'
 זרועות נעשו א"ה וסוד פרקין אלו הם ק' ב' פרקיס פליזים
 הם חכמה דלכא ומכמה דלחא מזרוע ימין ללחא ומזרוע שמאל
 ללחא וב"ם האמלעיס הם בינה ללחא ובינה ללחא מחסר
 ללחא ומגבורה ללחא פ"ד כג"ל כרי ב' שוחן ח"ב ללחא
 מזרוע

הנהות וביאורים (ה) כרי סוד האין סקסס כלל לקמן כהב רכינו כי נעסם דלחא כהא פנסי' דלחא ופלד אופן סב' פרקיס ופאן קסב סכוח נח"י סכוד
 דהכא מילאס . מתיך כרי שפן שפון דלחא מילוי חפון ולקמן מילוי חפון יניקב כמו שיריאס כחולס כחולס : (ב) פיון פנו"ס שפ"ס
 ס"ג פ"ד דעל ידו כפה נחיות סיה סודיס והחלג וסם פ"י נ"ס דלחא ופ"ה אחרות ופ"ן וגם סודיס סיו"ת פ"סוד דלחא פתח אלו סלחונס נקשו ומסגנו כחי'
 סודיס נלחא וס"ג ל י"ם וסכאר נכמה פקויות ופיון שפ"ר סכוונס דברז פסוד כפיו"ת קונס סכל וכסבר אורח פ"ג : (ד) א"ה פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה פ"ה
 (ב) כסב כח"ה לא ידענה פ"ה א"ה ו (שפ"ר סלוקוסים דף ל"ב פ"ה ופ"ד) ואלו סכוד א"ה כי דייקא סוד ג' שמות אה"ה כפ"ס כשפ"ר חכ"ה יתוד סורין
 וסודין פ"ל . וכבר פפן שפון ככר פ"ו ופיון נלח"ה הם סככס רכינו ו"ל כי מול סח' הוא לורת א"ה של יו"ד ומול י"ה הוא א"ה לורת יו"ד ופיון סם וסככס
 ססם נעססם לורת סכוד חלפין כח"ל ול"ה פלד ססם נכחי' סם אה"ה וכלן נכפיקין חפון רכינו פסם נלח' לורת ק" . ולדבריו על אור"י ל"ם נמול סח' הוא סולל א'
 דיו"ן ול"ה אה"ה ופיון ג"כ כסוף פ"ד שפ"ר זה ופיון לקמן . והתר כופי' ואם רזיחי לכרז דכ"ס פקסס ואם קאסי' ופיון סם ופ"ד רש פ"ד סה סכוד לקמן :
 (ו) סוד פפן שפון כרי' כסם כרי' סולס סככס כיון סכוד חיקון ח' א"ה כולל כל ס"ג ח"ד ועוד דכ"ה כיו נחיות פסם דכיון דחיה בשיקולא עד סינורז
 לכן נכלל בו כל ס"ג פ"ה פ"ה : (ח) כרי סוד האין סקסס כלל לקמן כהב רכינו פ"ה כהא כולל כולל בו כל ס"ג כרי' כרי'
 כחל ופיון אחר סה כי מול ס"ג הוא ג' אה"ה ו"ס . ופיון דכרי סולס גוף ח"ד סג"ר . שפן שפון : (ט) א"ה סודיס נכפסן דכפ"ס דלחא וכסב גוף ללחא
 ול"ה מוחין א"ה כפ"ר כדפ"ס ופיון כי פן חו"ה דלחא נכסו חודר ללחא . ופיון שס האין סג"ר כן ול"ה דק נכס סככס נכס ח"ד ונלח"ס אינו א"ה ח"ד לבד
 כפ"ס ריחן לקמן דנח"י דעת נכס סח"ת דלחא פ"ס . ונפ"ד נלח"ס סכל וז אינו א"ה סלכס לנח"ה : דלחא ול"ה נכס סח"ת פוחין סכ"ר מילואת אור"י כן פלח"ס
 סח' כין נח"י כפוחין דלחא כרי פ"ס רכינו לכלל ס"ד וגם לקמן סכ"ס נכס . חס פסוק נכרי רכינו ככל סקויות סח"ל נפ"ד יו"ס . ונמלא פיון סלכ"ס
 נח"ס דלחא וכפוחין פלונגיס סכוכס לכן נפלא ססם נעשו מוחין פ"ד סה שפ"נו כנ"ס דלח"ס שפ"ס פומי' כיו"א נכס"י מוחין וגדלות בעבר שפ"ר פ"ה דוק פ"ה :

השמיט

[א] כי ב' מנלה דל"ס נעשו חסד ולחא ומכוד גבורה וסוד ומיטוד
 חפלות ויסוד דלחא ומח"ה הפארה דלרין חכ"ד לויא . והוא כי מלנ"ך
 ח"ך דמלכיס נכרוו וגכסו ו"ך לויא וסלנישו לנכ"י דלחא פ"ד סכ"ר

שער טז פ' ואו

אבא לבד. ומזל הי"ג הדכו"ן שבו ב' נק' בחי' נקבה דוגמת ישסו"ת שנק' בכללות אי" וא"כ או"א היונקים מהם הוא ג"כ ע"ז האופן דאו"א ע"י יונקים ממזל הח' שכולל דכו"ן וישסו"ת יונקים ממזל הי"ג שג"כ כולל דכו"ן כי הכל הולך בסדר א' ומדה א' שכל א' יונק מבחי' המיוחסת אליו וכן הענין עד"ז בהתחלקות או"א לשמונה פרצו' כנו' וע"י היטב מה שאכתוב לקמן בס"ד בד"ה לכן שמותיו וכו' יע"ש.

ובזה נחא מה שי"ל דהכא קאמר ששני המזלות אלו הם מתלבשים זב"ז ולעיל בשי"ג סופ"ט כתב שהם זה למעלה מזה יע"ש וע"י יפ"ש דמ"ז ע"ב אבל לפי האמור א"ש די"ל דזה בכללות וזה בפרטות שבכללות הם זה למעלה מזה שמזל הח' הכולל הוא למעלה ממזל הי"ג הכולל דוגמת או"א ע"י שהם למעלה מישסו"ת אבל בפרטות הדכו"ן שבכל א' וא' הם מתלבשים זב"ז כמו או"א ע"י בעצמם או ישסו"ת. ודבר זה נפל ברעיוני פתאום בהקיצו

משנתי בבקר יום ג' כ"ח לחו' מנחם ש' התרל"ז ואתבונן עליו אח"כ והנה הוא אמת ואל אמת ינחני על דבר אמת וצדק ויראני נפלאות בתורתו אכ"ר.

שם המזל הח' כולל את אלו הי"ב בבי' מציאות א' בהיותו עליון מהם וכו' והם נשפעים ממנו הב' בערך היותם כלולים בו והוא מקבל מהם וכו' אך ב' בחי' אלו הם א' לפי האמת. נ"ב ע"י להרדב"ש ז"ל בדמ"ד ע"ד שכ' וז"ל וצ"ל דאיך הוא עליון ותחתון כא' ונלע"ד לתת טעם והוא כמ"ש בשי"ג פיו"ד דמזל הח' יש בו בפני' מלכות דחכמה עם חסד דכתר ובמקיפים בי' דחכמה עם יסוד דכתר. נמצא דמצד החכמה בין בפני' בין במקי' הם

נוק' שהם בי' ומ' ומצד הכתר בין בפני' בין במקי' הם דוכרין שהם יסוד וחסד ומה גם דחכמה היא נוק' דכתר ולכן יש אלו הב' בחי' במזל הזה שהוא עליון והם נשפעים ממנו מצד הדוכרא שבו וגם הוא נשפע מהם מצד הנוק' אשר בו עכ"ל וע"י מ"ש בדיבור שלפני זה וק"ל.

שם והנה טעם היות מזל הח' בצורת "יו" כי הרי הוא נחית בשיקולא וכו' לכן בו נכללים כל יגת"ד. נ"ב ע"י להרדב"ש ז"ל בדמ"ד סוע"ג שהק' וז"ל וקשה דכיון דהוא תי' ח' איך הוא כולל כל הי"ב ועוד דהיכי הוי נתינת טעם דכיון דנחית בשיקולא עד טיבורא לכן נכללו בו כל הי"ג. ותי' וז"ל בקיצור דנו' דכל שהוא תחתון הוא כולל את העליון ממנו דכן מצינו ביסוד ומ' וכן בת' הי"ג שכולל כל הי"ב העליונים ממנו וגם מצינו אעפ"י שהוא עליון כיון שמתפשט יותר למטה

מן השאר הוא כולל אותם כדמצינו ביסוד דאבא דלפי שעודף וארוך יותר מיסוד דאי' הוא מכריע גם בין חו"ב דאי' כמ"ש בשל"ז פ"ג. וא"כ ה"נ כיון שמזל הח' הוא משתלשל עד טיבורא דליבא יותר משאר התיקו' לכן הוא כולל כולם וזהו מ"ש דכיון דנחית עד ט"י לכן נכללים בו כל הי"ב זהת"ד ועיש"ב.

שם לכן בו נכללים כל יגת"ד וכו' והי"ב שהם מתגלים בו הם צורת ו' שבאמצע אות א' וכבר ביארנו כי כל ו' כפולה ו' ו' הרי י"ב. נ"ב נלע"ד ברשות קבה"ו לתת עוד טעם אחר דמה נשתנו הב' מזלות אלו שהם תי' הח' והי"ג שיש בהם כללות י"ב יותר משאר התיקונים. ונר' שהוא כמ"ש בש' מארשב"י בבי' אדר"ז שמזל הח' הוא סוד הת"ת שבדיקנא ומזל הי"ג הוא היסוד דדיקנא יע"ש. וכתב לקמן בסוף פירקין שלעולם יש בחי' זו בת"ת ויסוד ו' בכל א'. ולכן באלו הב' מזלות לבד נמצא כללות י"ב לפי שהם בחי' ת"ת ויסוד שיש בחי' ו' בכל א' מהם וכל ו' היא כפולה ו' ו' כמ"ש כאן הרי י"ב וק"ל.

שם והנה זה המזל כולל את אלו הי"ב בבי' מציאות א' בערך היותו עליון מהם וכו' והם נשפעים ממנו. הב' בערך היותם כלולים בו והוא מקבל מהם וכו' ומזל הי"ג וכו'. והוא ג"כ על סוד הנ"ל. נ"ב רוצה אני להבין מזה שמזל הח' כולל דכו"ן להיותו בבחי' משפיע ומושפע וכן מזל הי"ג ג"כ כולל דכו"ן בבחי' זו אך הדכו"ן שבמזל הח' שניהם הם נק' וזכר דוגמת או"א ע"י ששניהם נק' בכללות

שער טז פ' ואו

הייג שכולל כל הי"ב תיקוי בפנימיותם
 וחיצוניותם א"כ יש בו ג' הויות וג' אהיה.
 והי"ג תי' הח' שג"כ כולל כל הי"ב נמצאים
 בו ג"כ ג' הויות וג' אהיה. אלא שתי' הח'
 להיותו בחי' זכר לכן גובר בו בחי' ההויה
 שהוא זכר על בחי' האהיה נקבה ונק' על שם
 ההויות אבל תי' הייג להיותו בחי' נקבה לכן
 בו גובר האהיה שהם בחי' נקבה ונק' כולל
 ג' אהיה והם דוגמת סוד או"א וישסו"ת ועי'
 מש"ל בד"ה והנה זה המזל וכו' יע"ש. ועוד
 לפי שאו"א יונקים מאלו הב' מזלות ואבא
 שהוא הויה יונק ממזל הח' ואי' שהיא בחי'
 אהיה יונקת מהייג לכן זה נק' הויה וזה אהיה
 על שם או"א היונקים מהם והשתא א"ש ובזה
 ביחא נמי מה שהק' הרב הגו' שם סוע"ג
 דאיך כתב דמזל הייג כולל ג' הויות והלא
 למטה כתב שהוא כולל ג' אהיה וא"כ איך
 נק' מזל ע"כ והבאתי דבריו לעיל בד"ה
 ותי' הייג וכו' ועי"ש מה שתרצתי. אמנם לפי"ה
 מתיישב שפיר דהנה תי' הייג כולל ב' הבחי'
 ג' ההויות וג' האהיה וא"כ שפיר נק' מזל
 מצד הג' הויות שבו שעולים גי' מזל ועי'
 בהדיא להרב חס"ד אות מ"ו ועי"ע להריפ"ש
 בדמ"ו ע"ב ד"ה ודע וכו' יע"ש ודו"ק.

ועפי"ה נוכל להבין ג"כ דברי האו"ו
 שהביאו השמ"ש גר"ו אות ה' על מ"ש רבינו
 שמזל הח' הוא סוד אלף שצורתה יוד ומזל
 הייג א' שצורתה יוד כתב וז"ל כתב באו"ו
 לא ידעתי מה אלף זו ואולי שהוא אלף דשם
 אהיה כי הדיק' סוד ג' שמות אהיה כמ"ש
 ביחוד הווין וכו' והק' עליו הוא גר"ו וז"ל
 ולדבריו של האו"ו צ"ע שמזל הח' הוא הויה
 דיודין ולא אהיה ע"כ יע"ש ולפמ"ש לק"מ
 ושפיר קאמר דהלא תי' הח' כולל גם ג' אהיה
 דחיצו' הדיק' ואפ' דהאו"ו עצמו ס"ל כמו
 שכתבתי ולזה בעצמה כיון הוא ז"ל וק"ל.
 שם נמצא איך מזל הח' מתלבש במזל
 הייג. ג' ב"ב פי' לפי שמזל הח' הוא בסוד הויה
 שהוא בחי' זכר ומזל הייג הוא בסוד אהיה
 בחי' נקבה לכן בהכרח מזל הח' מתלבש תוד
 מזל הייג ע"ד התלבשות הויה באהיה וכן

שם ומזל הייג הוא ג"כ עד"ו. ב"ב ג"ז
 עי' להרדב"ש ז"ל שכי' וז"ל מ"ש ע"ד הנז'
 פי' שהוא משפיע ומושפע כמו שהוא במזל
 הח' ולא כטעמיה דהתם טעמא הוא משום
 דכולל דכו"ן כמש"ל אבל הכא הכל הוא דכורא
 בין בפני' בין במקי' שהם חסד ויסוד דכתר
 אלא הטעם הוא דעליון מהם והם נשפעים
 ממנו יען שהוא דכתר ומה שהוא נשפע מהם
 אעפ"י שהוא עליון כיון שהוא מתפשט למטה
 מהם הוא כולל אותם כמש"ל וכמו כן הכא עכ"ל
 יע"ש. (מ"ב. ולפי מ"ש בדי' שלפני פני זה שגם
 מזל הייג הוא ג"כ כולל דכו"ן יע"ש א"כ הייג
 הויה טעמא כדלעיל ודו"ק) א"ג שהוא כמ"ש בש'
 מארשב"י בבי' אדר"ז שמזל הייג הוא בחי'
 היסוד של הדיקנא הכולל זכו"ן והבאתיו לעיל
 בד"ה לכן בו וכו' יע"ש וק"ל.

שם לכן שמותיו הם ג' אהיה וכו' ב"ב
 הק' הרדב"ש ז"ל שם וז"ל וצ"ל מהיכן כולל
 מזל הייג אלו הג' אהיה והלא לעיל כתב
 שי"ב ת"ד הם ג' הויות ויובן עמ"ש במבו"ש
 שי"ג ח"ב פ"ה ס"ב דמרישא תניינא נמשכים
 ג' ע"ב בדיקנא ע"ש ובש' הנז' חלק הנז'
 פי"ח (נ"ל טעות וצ"ל פי"ז והוא בדף פ' ע"א
 יע"ש) כתב דמרישא תליתאה נמשך ג' אהיה
 בדיקנא יע"ש וא"כ נמצא דדיקנא כוללת ג'
 הויות וג' אהיה והמזל הח' כולל ההויות ומזל
 הייג כולל האהיה עכ"ל יע"ש.

ולעד"נ ליישב ע"פ דרכו אך לא כמותו
 והוא דמה שהוכיח דהדיקנא כוללת ג' הויות
 וג' אהיה הוא בפני' וחיצו' הדיקנא ששלשה
 ההויות הם בפני' הדיק' והג' אהיה בחיצו'
 הדיק' וכן מבו"ש שם במבו"ש דס"ב ע"ב וז"ל
 ואלו הם היי"ב ר"ל פני' הדיק' הנמשכת משם
 ס"ג דרישא תניינא כי החיצו' הוא שם מ"ה
 דרישא תליתאה שממנו יוצאים וכו' יע"ש
 ומ"ש שהחיצו' הוא שם מ"ה דרישא ג' ר"ל
 ג' אהיה הנמשכים משם מ"ה כי בשם מ"ה
 יש ג' אלפין וכל אלף הוא אהיה א' והם שלשה
 אהיה כנו' שם ובדף פ' יע"ש. נמצא שג'
 הויות הם בפני' הדיק' בי"ב תיקוי שלה והג'
 אהיה בחיצו' היי"ב תיקוי הדיקנא וא"כ תי'

שער מז פ' ואו

יע"ש מה שיישב. ולע"ד אפ"ל כי הנה מש' מארשב"י ב' אדר"ז נר' דמ"ש בסמוך ובזה תבין סוד הגבהת הידים בעת הנטילה וכו' קאי אטעם ב' שכן גריס ליה התם קודם טעם ג' יע"ש. והנה לקמן בשל"א סופ"ב נת' ב' טעמים למה שצריך להגביה הידים בעת הנטילה הא' כדי להרחיק הקלי' שלא יתאחו באור היוצא מהם לכך צריך להגביהם כלפי ג"ר ואו האור היוצא מהם הוזר ונכנס תוך המו' עצמם. והב' כדי לעשות מהם מו' דלאה חו"ב שלה יע"ש וע"י בש' המצוות הנ"מ דנ"ב ע"א ד"ה עוד וכו'.

ולפי"ז י"ל שבטעם הב' אשמעינן מעלת הידים כפי טעם הב' הגו' התם בשל"א והוא כי מפ"ע דהידיים נעשים בחי' מו' בלאה משא"כ בפ' הסמוך לכתף דנעשה ממנו חסד דלאה כמבו' בשל"ז פ"ה יע"ש והיינו דקאמר ובז"ת סוד הגבהת הידים וכו' דעלה קאי כמ"ש וקאמר ב"פ הידים נעשים מו' והבן זה נעשים מו' דייקא. אבל בטעם הג' אשמעינן מעלת הידים כטעם הא' הנ"ל דהיינו שהידיים יש יכולת להגביהם ולהעלותם למעלה עד המו' כדי שלא ינקו החיצו' מהם משא"כ בפרק המחובר לכתף שאין יכולים לעלות עד המו' אבל לא לענין שנעשה מהם מבחי' הידים בחי' מו' כדקאמר בטעם הב' אלא המעלה שלהם היא בבחי' העלייה לבד.

א"ג י"ל כי בטעם הב' הוא מעלת פרקי הידים לבד על פרק הסמוך לכתף שהרי מפרקי הידים לבד הוא דנעשה חו"ב דלאה החכמה מפ"ע דיד ימין והבי' מפ"ע דיד שמאל כנו' בשל"ת פ"ה יע"ש. אלא דממילא גם פירקי הזרועות יהיו מעולים מפרק הסמוך לכתף כפי הסדר אבל בטעם הג' אישמעינן די' מעלה לב' הפרקים ידים וזרועות מצד עצמם על פרק הסמוך לכתף לפי ששניהם הם עולים.

א"ג כוונת טעם ג' הוא כמ"ש בפ"ו דשכ"ט דחו"ב דו"א הנמשכים מב' פירקי הידים דא"א אינו רק הארה לבד שנמשכת מהם אל הו"א ואינם הם עצמם אבל הב' עיטרי' דו"א הם עצמם הב' כתפין דא"א ממש

הענין באו"א היונקים מהם שהם ג"כ בסוד הויה אהיה וזה מתלבש בזה וע"י בש' מארשב"י שם וק"ל.

שם ובבחי' זו אנו קורים הב' כתר. ג"ב פ"י דמ"ש בתיקונים דק"ל וקל"ד וגם במ"א דכל כתר הוא מסטרא דאי' ומסטרא דשם אהיה יובן עם הגו' שזו הב' שבגרון דא"א נעשית כתר לאו"א ש' מארשב"י שם.

שם אך התג"ת נעשה גוף לשניהם. ג"ב לאו דוקא גוף לבד אלא כדמפרש ואזיל וכ"כ השמ"ש נר"ו אות ט' יע"ש.

שם וסדר פרקים אלו הם כך ב"פ עליונים הם חכמה דאבא וחכמה דאי' וכו' ג"ב כמה הפכיות נאמרו בזה וע"י השמ"ש נר"ו לעיל בפ"ד אות ה' ד"ה ועוד איך יוצדק וכו' באורך. וע"י מ"ש בעוניי שם בד"ה עוד באות הגו' וכו' יע"ש.

שם והטעם הוא דע כי הנה אדרבה סוד הידים וכו' משא"כ בראשי הכתפיים שהם פו"א. ג"ב כתב השמ"ש נר"ו באות יוד וז"ל והנה באדר"ז כתב רבינו הטעם הראשון הוא לפי שפרק המחובר לכתף פונה אל צד האחור בצד ראשי הכתפיים אבל פרקים אחרים וכו' נמצא ששם כתב שהכתפיים הם בצד אחר ולא כמ"ש כאן שהם פו"א עכ"ל. ולענ"ד דמ"ש הכא בראשי הכתפיים לאו דוקא אלא כל הפרק ההוא קאמר שיש בו פו"א והיינו כמ"ש התם שיש קצת ממנו פונה ביתה וקצת ממנו בצד ראשי הכתפיים למעלה פונה לצד אחר א"כ הרי יש בו פו"א ודברי רבינו הכא והתם הכל א'. ומ"ש רבינו והזרועות הם יותר גבוהים בסוד וכל אחוריהם ביתה. פ"י הרדב"ש ז"ל בדמ"ג סוע"ד שהוא כמ"ש בש"ט פ"א שהיסוד הוא כולו פנים ואין בו בחי' אחוריים לפי שכל היסוד של הזכר נכנס תוך היסוד של הנקבה יע"ש.

שם עוד מעלה ב' כי הנה הידים וכו' עוד מעלה אחרת וכו'. ג"ב ע"י להרדב"ש ז"ל שכתב וז"ל ולא יכולתי לעמוד על בירור אלו הב' טעמים מה הפרש יש בין ב' לג' דלכאו' גראים הב' טעמים א' ואפשר וכו'

סידור תפלה להרש"ש

קכב

הוהי יוד יוד יוד יוד הה הא הי הי וו וואו וואו ויוו הה הא הי הי
אאא ללל אישדהרנוייה עבר ב'.

מקיף	אור	כי חפץ חסד הוא	יכוין להמשיך הארה מתיקו' סתיתאה
גבורה	הי	ורב חסד	דדיקנא שהוא מרחב הלחיים לתיקו'
פנימי	כלי	מרחב הלחיים	תניינא דט' תי"ד דז"א שהוא אפים
הוד	הי	לסערות שפה עליונה ותחתונה	סערות שבשפה עליונה ותחתונה ונק' גם הוא עתה ורב חסד

מקיף	אור	ישוב ירחמנו	יכוין להמשיך מתיקו' שביעאה דדיק'
חסד	ויו	ואמת	דא"א שהוא תרין תפוחין לתי' תליתאה
פנימי	כלי	תרין תפוחין לסערות	דט' תי"ד דז"א שהוא ורב חסד
יסוד	יוד	קטנות דאורחא דתחות חוטמא	סערות קטנות דאורחא דתחות חוטמא ונק' עתה גם הוא ואמת

מקיף	אור	יכבוש עונותינו	יכוין להמשיך הארה מתיקונא ח' דא"א
בינה	הי	מזל העליון	שהוא מזל העליון לך הזקן הנגלה
פנימי	כלי	נוצר חסד	לתי' רביעאה דט' תי"ד דז"א שהוא
מלכות הי	יוד הי ויו הי	לסערות שעל הלחיים	נושא עון סערות שעל הלחיים הנק' עתה גם הוא נוצר חסד

מכאן מתחיל כתר
מקיף פנימי
יסוד חסד

מקיף	אור	ותשליך במצולות	יכוין להמשיך הארה מתי' ט' דדיק'
הוד	יוד	ים כל חטאתם	דא"א שהוא סערות שבין צ' המזלות
פנימי	כלי	לארפים	לתי' חמיסאה דז"א שהוא ופישע
גבורה אלה		סערות שבין צ' המזלות לתרין התפוחין.	תרין תפוחין הנק' עתה גם הוא לארפים